

INTERNATIONAL JOURNAL OF CREATIVE RESEARCH THOUGHTS (IJCRT)

An International Open Access, Peer-reviewed, Refereed Journal

குறுந்தொகையில் தாவரயினச் சூழலியல்

த.கார்த்திகா
214901TR003

முதுகலைத் தமிழ் இலக்கியம் இரண்டாம் ஆண்டு
சக்தி கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஓட்டன்சத்திரம். திண்டுக்கல் - 623614

முனைவர்.சு.சுதா, எம்.ஏ., எம்.பில்., பி.எட்., பி.எச்.டி., நெட்., செட்., டிஜிடி.

உதவிப்பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை

சக்தி மகளிர் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, ஓட்டன்சத்திரம், திண்டுக்கல் - 623614

முன்னுரை

தாவரங்கள் இயற்கையின் முதன்மைக் கூறுகளாக அமைந்துள்ளன. பண்டைத் தமிழரின் வாழ்க்கை இயற்கையிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க இயலாதது. இயற்கைப் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட பழந்தமிழ் இலக்கியங்களுள் ஒன்று குறுந்தொகை. இந்நூலில் காணப்படும் தாவரங்கள் பற்றி ஆராய்கிறது.

சூழலியல் விளக்கம்

சூழலியல் (Ecology) என்ற செயலை 1808 இல் ஹன்ஸ்ரெய்ட்டன் அறிமுகப்படுத்தினர் ஆயினும் எர்னஸ்ட் ஹேகல் (1866 - 1870) என்பவரே சூழலியலுக்கான இலக்கணத்தை வகுத்தார். அவரின் கூற்றுப்படி, "சூழலியல் என்பது ஒரு உயிரினத்திற்கும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற காரணிகளுக்கும் இடையிலான உறவு முறையாகும்" என்று குறிப்பிடுகிறார்.

தாவரம் சொல் விளக்கம்

தாவரங்களைப் பற்றி ஆராயும் ஓர் அறிவியல்துறை தாவரவியலாகும். பண்டைத் தமிழர்கள் தாவரவியலில் மிகுந்த புலமை பெற்றிருந்தனர். "தாவரம் என்ற சொல் 'ஸ்தாபர'(ஸ்தாவர) என்ற சமற்கிருதச் சொல்லின் திரிந்த தமிழ் வடிவமாகக் கருதப்பட்டதால் 'தாவரம்' மற்றும் 'தாவரவியல்' ஆகிய சொற்கள் தனித்தமிழ் ஈடுபாடுடையவர்களால் ஏற்கப்படவில்லை" எனக் கு.வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி குறிப்பிடுகிறார். பி.எல். சாமி இவற்றிற்கு முறையே "செடி, செடிமவியல்" எனவும் பெயரிட்டுள்ளார்.

சூழலியலும் தாவரவினச் சூழலும்

பூமியில் தாவர இனம் தோன்றி சுமார் 400 மில்லியன் ஆண்டுகள் முதல் 450 மில்லியன் ஆண்டுகள் ஆகியிருக்கலாம் என அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். கண்ணுக்குத் தெரியாத உயிரினங்கள் முதல் மிகப்பெரிய உயிரினங்கள் வரை அனைத்தும் இயற்கையின் சொத்துகள். உயிரினத்தின் தோற்றம், வளர்ச்சி, பரிணாமம் ஆகியன பூமியில் இயற்கை முறைப்படி, கோடிக்கணக்கான ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து நடைபெறுகின்றன. சூழலுக்குத் தக்கவாறு உயிரினங்கள் தோன்றின. ஒவ்வொரு தாவரமும் இங்குள்ள சூழலின ஒத்திசைவுக்குப் பங்களிக்கும் வகையில் சீரான வாழ்க்கையும் நியதிகளையும் வகுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. சூழலியல் கூட்டமைப்பில் உயிர்கள், உணவு மற்றும் பிற தேவைக்களுக்காக ஒன்று மற்றொன்றைச் சார்ந்து வாழ்கின்றன.

தமிழரும் தாவரமும்

தமிழர்கள் மருத்துவ குணம் கருதியே விழாக்காலங்களில் மா, வாழை முதலான தோரணங்களைக் கட்டினர். வீடுகளில் நோய் நீக்கும் வேம்புவையும் கோயில்களில் வில்வம், துளசி முதலியவற்றையும் பயன்படுத்தினர். தாவர வளர்ச்சிக்கு நீர் ஆதாரங்கள் மிக அடிப்படை என்பதை உணர்ந்த தமிழர்கள் இயற்கையைப் போற்றிப் பாதுகாத்தனர். இடைக்காலத் தமிழர்கள் தாவரங்களைக் கோயிலோடு இணைத்து வளர்த்தனர். ஆனால், சங்க காலத் தமிழர்கள் நுண்ணிய இயற்கை அறிவோடு தாவரங்களைக் காத்தனர். தொல்காப்பியம்

**“புல்லும் மரனும் ஓர் அறிவினவே
பிறவும் உளவே அக்கிளைப் பிறப்பே”**

என்ற சூத்திரத்தில் தாவரங்கள் தொடுவுணர்வு கொண்ட ஓரறிவு உயிர் என குறிப்பிடுகின்றது. இது தமிழர்களின் தாவரவியல் அறிவைப் புலப்படுத்துகின்றது. குறுந்தொகையில் காணப்படும் புல், செடி, மரம் இ நீர்வாழ் தாவரங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி இங்கு விளக்கப்படுகின்றன.

தாவரங்களுள் புல் வகை

புல் என்பது ஒரு வித்திலைத் தாவரமாகவும் பொதுவாக நிலத்திலிருந்து தொடங்கும் பொழுதே இலைகளைக் கொண்டே தாவரமாகவும் உள்ளது. அறுகம்புல், கரும்பு ஆகிய புல் வகைத் தாவரங்கள் குறுந்தொகையில் காணப்படுகின்றன.

அறுகம்புல்

அறுகம்புல் பெரிதும் தரை அடிமட்டத் தண்டிலிருந்து வளரும். அவற்றின் நுனியில் குருத்து மேல்நோக்கி வளர்ந்து வரும். இப்புல் என்றும் இறவாமல் நிலைத்து வளர்ந்து வாழ்ந்து வளரும் என்பர். இப்புல் மழை பெய்தவுடன் நன்கு தழைத்துத் தானே வளரும் எனவும் இதனைக் கன்றுகளும், மான் இனமும் தம் பிணையோடு கடித்து உண்ணும் எனவும் குறுந்தொகை குறிப்பிடுகின்றது. இதனை,

**“மணிவார்ந் தன்ன மாக்கொடி யறுகைப்
பிணிகான் மென்கொம்பு பிணையொடு மார்ந்த
மானே றுகளுங் கானம் பிற்பட”**

எனும் பாடலடிகள் புலப்படுத்துகின்றன.

கரும்பு

கரும்பில் பல கணுக்கள் காணப்படும். உயர்ந்து நீண்டு வளரும். இக்கரும்பு வெள்ளிய நீண்ட கொத்தான பூக்களையுடையது. இணரில் அரும்புகள் பசிய தாளால் மூடப்பட்டு இருக்கும். இதனை,

**“உள்ளூர்க் குரீஇத் துள்ளுநடைச் சேவல்
சூன்முதிர் பேடைக் கீனி லிழைஇயர்
தேம்பொதிக் கொண்ட தீங்கழைக் கரும்பின்
நாறா வெண்பூக் கொழுதும”**

என்னும் அடிகளின் மூலம் குறுந்தொகை சுட்டுகின்றது.

செடிகள் (புதல்)

இலக்கியத்தில் புல், மரம், புதல் (செடி) என்ற அமைப்புமுறை இடம்பெறுவதைக் காணமுடிகிறது. இலக்கியத்தில் ‘செடி’ என்ற சொல்லாட்சி இல்லை. மாறாகப் புதல் என்ற சொல்லே இடம்பெறுகின்றது. புதல் என்பது நிலப்பூ வகையைச் சார்ந்தது. இவை ஓரிரு ஆண்டுகள் உயிர் வாழ்ந்து இப்பின்னர் அழியும். நடுத்தர நிலையில் வளர்ந்து குறுஞ்செடி (புதல்) வாழ்கிறது. புதல்களைப் பற்றிய குறிப்பானது கொடி மலர்கள் அதன் மீது படர்ந்து மலர்ந்ததைக் குறிப்பிடும் வகையில் சில இடங்களில் வருகின்றது.

செடி, கொடிகள் கூட்டமாகக் கலந்து இருப்பது புதல் எனப்படும். இருப்பினும், செடியையும் கொடியையும் பிரித்துணரும் தாவரவியலறிவும் உணரப்பட்டள்ளது. குறுந்தொகையில்

“பணிப்புத லிவர்ந்த பைங்கொடி யவரை”

என்ற அடி புதலைக் குறிக்கிறது.

ஆவிரை

ஆவிரை என்பதற்கு நச்சினார்க்கினியார் ‘ஆவிரம் பூ’ என்று பொருள் கூறுகிறார். இதனை ‘ஆவாரை’ எனவும் கூறுவர். இது ஒரு புதர்ச்செடி. ஓரிரு ஆண்டுகள் மட்டுமே வாழக்கூடிய ஆவிரையின் மலர்கள் மஞ்சள் நிறமானவை. ‘விரிமல் ஆவிரை’ என்பதற்கேற்ப இப்பூவில் உள்ள ஐந்து அகவிதழ்கள் நன்கு விரித்து மலரும். இம்மலர் பொன்னையொத்த மஞ்சள் நிறமானது என்பதைக் குறுந்தொகை,

“பொன்னோ ஆவிரைப் புதுமலர் மிடைந்த”

என்ற அடியில் சுட்டகின்றது.

குறிஞ்சி

குறிஞ்சிச் செடி பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை பூக்கும் தன்மை வாய்ந்தது. குறிஞ்சிப் பூக் காலத்தில் பூக்கம். இதனை,

“கார் மலர்க் குறிஞ்சி”

எனும் அடி வெளிப்படுத்துகிறது.

கள்ளிச் செடி

கள்ளிச் செடி வேரிலிருந்து முதன்மைத்தண்டு தோன்றிப் பல கிளைகளைப் பரப்பியிருக்கும். இது ஒருவித்திலைத் தாவரமாகும். இச்செடியைக் குறுந்தொகை,

“பொலங்கல ஒருகா சேய்க்கும் நிலங்கரி கள்ளியங் காடிறந் தோரே”

என்ற அடிகளில் பதிவு செய்கின்றது. இப்பாடல், தீயால் நிலம்வெந்து கருகிய கள்ளிகள் செறிந்த சுரத்தைக் கடந்து சென்ற காதலரைக் குறிப்பிடுகின்றது. இது பாலை நிலத்தாவரம் என்பதைப் புலம்படுத்துகின்றது.

அரளிச் செடி

அரளி நச்சுத் தன்மை வாய்ந்த தாவரம் ஆகும். நீளமான இலைகளுடன் காட்சியளிக்கும். அரளியில் செல்வரளி, வெள்ளரளி ஆகிய வகைகள் உள்ளன. இதன் மலர்மாலைகளைக் கோயில்களில் தெய்வ உருவங்களுக்குச் சார்த்துவர். இதனை,

“அரலை மாலை சூட்டி ஏழுற் றன்றிவ் வழுங்க லாரே”

எனும் அடிகள் பதிவு செய்கின்றன.

கொடிகள்

கொடிகள் என்பவை மென்மையானவை, வலுவற்றவை, கொடிகள் தாமே நிமிர்ந்து நிற்கும் திறம் இல்லாதவை. அவை தாம் வளருகின்ற இடங்களுக்கு அருகில் வளரும் பிற வன்மையான தண்டுகளையுடைய மரங்கள், செடிகள், கொம்புகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிக் கொண்டு வளரும் இயல்புடையவை.

அவரைக் கொடி

அவரை நீண்டு வளரும் ஒரு கொடியாகும். இது மலை சார்ந்த இடங்களில் மிகுதியாக வளரும். திணை விளைந்து அறுக்கப்பட்ட பின்னர் அதன் தண்டிலே அவரைக்கொடி படர்ந்திருக்கும் திணைத்தாளில் அவரைக்கொடி படர்ந்து முன் பனிக்காலத்தில் பூக்கம் என்பர். இதன் மலர் செம்பவளம் போன்று செம்மை நிறமாகவும் கிளியின் மூக்கு போன்று வளைந்த வடிவாகவும் இருக்கும் என்பதை,

“பனிப்புத லிவர்ந்த பைங்கொடி யவரைக் கிளிவா யொப்பின் ஒளிவீடு பன்மலர்”

எனும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன. அவரைக்காயை உணவாகப் பயன்படுத்துவதால் இக்கொடி தோட்டங்களில் அதிக அளவில் விளைவிக்கப்படுகிறது.

காந்தள்

ஒண்செங்காந்தள் சுடர்பூந்தோன்றி கோடல் எனச் சங்க இலக்கியங்கள் சிறப்பித்துக் கூறும் காந்தள் ஒரு சிறு ஏறு கொடியாகும். இக்கொடி பச்சைநாவி எனப்படும் கிழங்கைத் தரைக்கு அடியில் கொண்டிருக்கும். இதன் இலைகள் அகன்று நுனி குறுகி பற்றுக்கம்பியாக மாறிச்

சுருண்டு இருக்கும். இதன் மலர் மிக அழகானது. காந்தள் பூவைக் கபிலர் குறிஞ்சிப் பாட்டில் முதலில் வைத்துப் பாடியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். காந்தள் மலரைக் குறுந்தொகை

“காலை வந்த காந்தள் முழுமுதல்”

என்ற பாடலடியில் குறிப்பிடுகின்றது.

மிளகு

மிளகு என்பது 'பைப்பரேசிய' என்ற தாவரக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. பூத்துக் காய்த்துப் படர்ந்து வளரும் கொடி வகையினைச் சார்ந்த தாவரமாகும். இதில் மிளகு மற்றும் வால் மிளகு என இருவகை உண்டு. இதன் சிறுகனிகள் உலர வைக்கப்பட்டு நறுமணப் பொருளாகவும் மருந்தாகவும் உணவின் சுவைகூட்டும் பொருளாகவும் உலகமெங்கும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. மிளகு பதப்படத்தப்படும் முறைக்கேற்ப இ கரு மிளகு இ பச்சை மிளகு என இருவகை உண்டு. மிளகுக் கொடியின் பிறப்பிடம் தென்னிந்தியாவாகும்.

மரங்கள்

ஆதிமனிதனின் இருப்பிடம் மரங்கள் சூழ்ந்த காடே ஆகும். ஆதிக்குடியிருப்பான பரண் வீடுகள் மரத்தின் மீது மரத்தால் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அடிப்படைத் தேவைகளில் முதன்மையான உணவு (பழம்இ காய்கனி) மரங்களில் இருந்தே கிடைக்கிறது.

வேம்பு

வேப்பமரத்தின் பூ பாண்டிய மன்னர்களின் குடிப் பூவாகும். பாண்டிய மன்னர் மட்டுமின்றி வீரர்களும் இப்பூக்களைச் சூடிக்கொள்வர். வீரர்கள் இன்ன அரசனைச் சார்ந்தவர்கள் என்று வேறுபாடு தெரிந்துகொள்ள அவரவர்களுக்குரிய பூக்களைச் சூடிக்கொண்டு ஆர்ப்பர். வேம்பு ஒரு பெரிய மரம்இ இதில் கருவேம்புஇ நில வேம்புஇ மலை வேம்புஇ சருக்கரை வேம்பு எனப் பலவகைகள் உள்ளன. பொதுவாக வேம்பு என்பது கருவேம்பைக் குறிக்கும் என்பதை

“கருங்கால் வேம்பின் ஒண்பூ யாணர்”

என்ற பாடலடி குறிப்பிடுகிறது.

வாழை

உலகில் தொன்று தொட்டு வளர்ந்து இனிய பழம் நல்குவது வாழை மரமாகும். முக்கணிகளில் (மா, பலா, வாழை) ஒன்றாக வாழை திகழ்கிறது. வாழையில் பூவன்இ மொந்தன் பேயன் என்ற மூவகையான வாழை மொந்தன் பேயன் என்ற மூவகையான வாழை மரங்கள் முறையே அயன், அரி, அரண் ஆகிய மூவர்க்கு உரியன என்பர். வாழையின் காய், கனி, தண்டு, இலை ஆகிய அனைத்தும் உணவிற்குப் பயன்படுபவை. இதன் கிழங்கு, நடுத்தண்டு முதலியன மருந்தாகவும் பயன்படுகின்றன.

மலையிடமெல்லாம் பொலிவழியும் படி வாழைகளைப் பறித்து அடித்துக் கொணர்ந்து தந்தகான்யாற்றைக் குறுந்தொகை,

“வாழைதந் தனையாற் சிலம்புபுல் லெனவே”

என்று பாடலடி குறிப்பிடுகின்றது.

ஆரம் (சந்தனம்)

மரங்கள் சந்தனக் கட்டைகளுக்காகவும் சந்தன எண்ணெய்க்காகவும் பாதுகாப்புடன் வளர்க்கப் படுகின்றன. இந்தச் சந்தன மரம் மருத்துவப் பயன்பாடு உடைய ஒரு வகை மரமாகும். சந்தனக் கட்டையைச் சந்தனக் கல்லில் தேய்த்து வரும் சாந்தைக் கோடை வெப்பத்தைத் தணிக்க மார்பில் பூசிக்கொள்வது பழந்தமிழ் மக்களின் வழக்கமாகும்.

“மன்னுயிர் அறியாத் துன்னரும் பொதியிற் சூருடை அடுக்கத் தாரங் கடுப்ப”

எனும் குறுந்தொகை பாடலடிகள் வெளிப்படுத்துகின்றன.

நீர் வாழ்த் தாவரங்கள்

ஆம்பல், குருளை, தாமரை போன்ற நீர்வாழ்த் தாவரங்கள் குறித்த செய்திகளைக் குறுந்தொகைப் பாடல்கள் பதிவு செய்துள்ளன. அவை

ஆம்பல்

புது வெள்ளம் வந்த பெரிய துறையை விரும்பி யாம் எமது கூந்தலில் ஆம்பலின் புறவிதழொடித்த முழுப்பூவைச் செருகி அப்புனல் விளையாட்டைச் செய்யச் சொல்வோம்இ எனத் தலைவி மொழிவதை

“கூந்தல் ஆம்பல் முழுநெறி அடைச்சிப் பெரும்புனல் வந்த இருந்துறை விரும்பி”

எனும் பாடலடிகள் மொழிகின்றன.

குவளை

அழுக்கில்லாமற் கழுவப்பட்ட யானையைப் போலப் பெரிய மழையால் அலசலுற்ற கரிய சர்க்கரையுடைய நெருங்கின கற்பாறை காண்போர்க்குத் துன்பமுண்டாகும். ஒரு பக்கத்திலே தங்கித் தலைவன் எனக்குக் காமநோயைத் தந்தான். அதனால் குவளையைப் போன்ற என் கண்கள் பசப்புற்றனஇ என்று தோழிக்குத் தலைவி குறிப்பிடுவதாக குறுந்தொகையில்,

“நோய்தந் தனனே தோழி பசலை ஆர்ந்தநம் குவளைஅம் கண்ணே”

என்ற பாடலடிகளில் குவளைமலர் பற்றிய குறிப்பு வெளிப்படுத்துகின்றது.

தாமரை

நாரை வெளவ வருதலை அஞ்சி நீரினுள் மூழ்கிய கொண்டை மீன் பக்கத்திலுள்ள பெரிய தாமரையின் சிறந்த தாமரையின் அரும்பிலும் நிற்கும் எனறு குறுந்தொகையில்

“குருகொளக் குளித்த கொண்டை அயலது உருகெழு தாமரை வான்முறை வெருஉம்”

என்ற பாடலடிகள் சுட்டப்படுகின்றது.

முடிவுரை

தாவரங்கள் இயற்கையின் முதன்மைக் சுறுகளாக அமைந்துள்ளன என்றும் பண்டையத் தமிழரின் வாழ்க்கை இயற்கையிலிருந்து பிரித்துப் பார்க்க இயலாது என்றும் ஆராயப்பட்டுள்ளது.

குறிப்புக்கள்

1. சசிலா அப்பாத்துரை, சுற்றுச்சூழல் கல்வி, ப.எண்:1
2. பசுமைக் குமார், தமிழக சுற்றுச்சூழல், ப.எண்:9
3. கிருஷ்ணமூர்த்தி.கு.வி, தமிழரும் தாவரமும், ப.எண்:50
4. இராமசுப்பிரமணியம்.வ.த, தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம், நூ.எண்:572
5. கௌமாரீஸ்வரி.எஸ், குறுந்தொகை, பா.எண்:256
6. மேலது, பா.எண்:85
7. மேலது, பா.எண்:240
8. மேலது, பா.எண்:173
9. சண்முகம் பிள்ளை.மு, பத்துப்பாட்டு, ப.எண்:36
10. கௌமாரீஸ்வரி.எஸ், குறுந்தொகை, பா.எண்:67
11. மேலது, பா.எண்:214
12. மேலது, பா.எண்:240
13. மேலது, பா.எண்:361
14. மேலது, பா.எண்:24
15. மேலது, பா.எண்:327
16. மேலது, பா.எண்:376
17. மேலது, பா.எண்:80
18. மேலது, பா.எண்:13
19. மேலது, பா.எண்:127

